

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINĂ — JURISPRUDENȚĂ — LEGISLAȚIUNE — ECONOMIE POLITICĂ — FINANȚE

DIRECTOR: D. ALEXANDRESCO

PRIM-REDACTOR: ION N. CESĂRESCU

A B O N A M E N T U L

Pe an, în România	30 lei
6 luni	16 „
3 luni	8 „
Străinătate: 40 lei pe an, 20 pe 6 luni	

A P A R E

De două ori pe săptămână sub redacțiunea unui comitet

Abonamentele se plătesc tot-d'a-una înainte

REDACȚIA & ADMINISTRAȚIA

BUGUREȘTI

11 — Strada Artei — 11

În dosul Palatului Justiției

În timpul pe când voiam să publicăm Codicele lui Hammurabi, după traducerea domnilor Scheil și Winkler, apărând, în Germania, o nouă traducere a acestui Codice de profesorul Riesler, ceia ce probează însemnătatea cese dă în Germania Codicelui Hammurabi, am crezut că este bine să ținem seamă și de această nouă traducere germană, pentru ca textul român al lui Hammurabi să fie cât se poate de corect.

De aceia vom întârzia, cât-va timp, cu publicarea Codicelui Hammurabi.

Subscripțiile de abonament pentru broșura ce va apare, se vor adresa direct d-lui Codreanu, însoțite de cost (2 lei).

Redacția

S U M A R

CODICELE LUI HAMMURABI, REGELE BABILONIEI. Traducere a prefeței d-lui V. Scheil de d-l I. Tanoviceanu.

JURISPRUDENȚĂ ROMÂNĂ:

Tribunalul Neamț: *Marghioala V. Rusu cu Ion Nicolae*, cu o Adnotare de d-l N. I. Ioaniș;

Tribunalul Ilfov, s. I: *I. A. Bercovici și Z. Dumitrescu* (dați judecăței pentru delictul de șantagii în dauna lui N. Basilescu);

Tribunalul județului Iași, s. I: *Leizer Herș Glansberg cu Administrația financiară Iași* cu o Observație de d-l D. Alexandresco;

În chestia Doctoratului în Drept: *Scrisoarea d-lui T. I. Gănescu.*—Informații.—Bibliografii.

CODICELE LUI HAMMURABI REGELE BABILONIEI

(Urmare) (*)

Către anul 2000 înainte de Isus Hristos

(Traducerea a prefeței d-lui V. Scheil)

De când s'a deschis era săpăturilor, nu s'a descoperit nici în Egipt nici în Asiria, nici în Babilonia, pentru a nu menționa de cât cele mai importante câmpuri de investigare, un document mai considerabil prin înalta sa concepțiune morală și prin larga sa cuprindere, de cât Codicele legilor lui Hammurabi.

Se știe puțin despre un popor când nu se cunoaște de cât numele, originea, dinastiile regale, expedițiunile militare, viața publică într'un cuvânt; aceasta nu e destul, în adevăr, pentru a l'prețui în cunoș-

tințe de cauză, pentru a 'i decreta sau a 'i contesta titlul de mare. Cea mai însemnată parte a istoriei sale ne scapă, atât timp pe cât noi nu cunoaștem constituțiunea sa intimă, legile care regulează familia, grupurile de cetățeni, activitatea lor reglementată și ordonanța spre binele public.

În dreptul privat al unui popor se vede adevărata cultură prin echitatea către toți, prin ocrotirea celor slabi și celor mici, prin sancțiuni proporționate cu meritul și demeritul, prin precauțiuni luate contra arbitrarului, lăcomiei și abuzului de putere, prin adaptarea rațională a energiilor particulare la înaintarea propășirii publice.

Sub acest raport, putem spune fără sfială că Codicele lui Hammurabi este unul din monumentele cele mai importante nu numai al istoriei popoarelor orientului, dar chiar al istoriei universale.

El cuprinde dreptul privat formulat prin sentințe clare, scurte, care, în mijlocul vremilor, a fixat obiceiurile anterioare seculare și a rămas baza legislațiunei viitoare a țării babiloniane până la căderea imperiului. Condițiunea judecătorilor, a ofițerilor publici, arendarea pământurilor, irigațiunea, pășutul turmelor, cultivarea holdelor și a grădinilor, pedepsele în cas de violență contra oamenilor sau a dobitoacelor, navigațiunea, închirierea oamenilor sau a dobitoacelor, tariful salariilor, comerțul, căsătoria între soți de aceeași condițiune sau de condițiuni diferite, legi relative la succesiuni, condițiunea sclavilor etc., totul e regulat cu înțelepciune și echitate, prin acest monument pe care printr'un noroc rar noi 'l posedăm aproape în întregime.

Foarte puțin ne importă, după aceasta, ca să știm dacă Hammurabi a făcut promulgarea sa în mai multe exemplare, dintre care unul ar fi fost pus la Susa, capitala unei provincii cucerite, sau dacă mai târziu un cuceritor elamit 'l transportă ca o pradă din Babilon la Elam; rămâne lucru sigur că la Susa a fost descoperit un cap de operă de ordine morală și politică, și că el face mai multă onoare lui Hammurabi de cât tot geniul lui militar.

În vîrf (1), figurează în bas-relief Zeul Samas dictând aceste legi lui Hammurabi. Samas este zeul prin excelență al oraculelor și, ceea ce spune inscripțiunea, acela care a inspirat spiritul echității și al rectitudinii. Soarele, zeul luminei, două fășii de lumină pleacă de la el; o tiară cu 4 rinduri de coarne stă pe capul său; șezând maeștos, el ține

(*) Vezi Curierul Judiciar No. 16, 17 și 24 din a. c.

(1) Scheil trimite la figura reprodusă și de Winkler.

cu mâna dreaptă întinsă înainte, un stilet de scrib și un cerc cum se cuvine stăpânului ciclului timpurilor și zeului înțelepciunii. Ast-fel 'l vom regăsi în stela lui Nabu-bal-idelin (către 870 de ani înainte de Isus Hristos) descoperită la Sippar.

Regele Hammurabi într-o atitudine supusă, se uită cu băgare de seamă la zeu și primește sfînta lui învățătură.

Blocul de diorit e mare în înălțime de 2 m. 25

In ocolul vârfului 1 m. 65

In ocolul bazei 1 m. 90

Bas relieful e mare în înălț. de 0m.65; în lăț. 0m.60. Descoperirea s'a întâmplat în Decembrie 1901 și în Ianuarie 1902 pe marele tell numit Acropolea Suzei. Trei enorme fragmente apărură la lumina zilei în intervale foarte apropiate. Legătura lor fu din cele mai ușoare. Un fragment străin acestui monument, însă totuși un text care se regăsește într'insul cuvînt cu cuvînt. Verso XXV 72—80 permite să sperăm că mai este un exemplar al aceluiași Codice.

În fapt pare probabil că datorim tot unui rege Elamit, Sutruk-Nahhunte (către 1100 a. Chr.) că am găsit la Susa acest frumos monument. Grație fericitei sale mâini de a colecționa centralisînd în capitala lui, toate anticele rămășițe pe care le descoperea în timp de pace și în resboaiele sale, atât în Elam, cât și în țările străine, grație lui, zic, ruinele Susei sunt, dintre toate câmpurile de explorare istorică, unul din cele mai fecunde și mai interesante, chiar pentru istoria Babiloniei.

O legendă comemorativă perpetua generalmente faptul transferării acestor trofee, după cum am relevat-o pe o stelă a lui Narâm-Sin, pe o stelă a lui Man išdusu, pe o stelă a lui Untaş-Gal, pe o stelă a lui Melišihu. Stela lui Hammurabi, purta și ea o formulă similară. Din cauza lipsei de spațiu Sutruk-Nahhunte a netezit și a șters pe partea anterioară din josul monumentului patru sau cinci coloane din textul legilor, pentru a pune în loc legenda sa. Pentru un cuvînt sau pentru altul, suprafața preparată a rămas anepigrafică (iligibilă); însă nu se poate explica alt-fel această radiațiune sistematică.

Inscripțiunea stelei lui Hammurabi (2)

Cînd El (3), regele suprem al Anunnakiilor și Bel, stăpânul cerului și al pămîntului, care stabilește soarta lumii, lui Marduk fiul primogenit, divinului magistrul al dreptului i-au atribuit stăpînirea pe lumea pămîntească, l'a făcut mare printre Igigi, a proclamat numele său august în Babilon, a preamărit numele său pe pămînt, i-a întemeiat acolo (în Babilon) o stăpînire veșnică, ale cărei temelii sunt întărite ca ale cerului și ale pămîntului;

Atunci m'a chemat pe mine Hammurabi, alesul, nobilul, temătorul de Dumezeu, pentru a crea dreptatea pe pămîntul acesta, pentru a distruge pe cei răi și perversi, pentru ca cel puternic să nu nedreptățească pe cel slab, pentru ca să lumineze țara cum Șamaș (4), luminează capetele negre (5).

El și Bel mă chemară pentru a îndulci traiul oamenilor. Hammurabi, păstorul (6), eu însumi sunt alesul lui Bel, autorul perfect al luxului și al înbelșugării, care face desăvîrșite toate lucrurile în Nippur și Duranki, generosul îngrijitor al lui Ekur (7), regele viteaz care a readus orașul Erida (8) în starea sa de mai nainte, purificatorul cultului lui Ezuab (9), care reshoi în patru regiuni, proslăvi numele lui Babel, înveseli inima lui Marduk, Domnul său, care (Hammurabi) în fie care zi slujește în Esagil (10), urmaș regesc pe care zeul Sir l'a creat, care îmbogățește orașul Ur, umilul, rugătorul, care aduce bogăția la Eternugal (11) rege înțelept, favoritul lui, Samas, (sorelui), puternicul, care întemeie Sippar (12), care a înpodobit cu verdeață sanctuarul lui Aya (13), care mări (14) Ebabbarul (15) de o potrivă cu tronul cerurilor, războinicul care apără (16) Larsa (17) și reînvi Ebabbar în onoarea lui Șamaș, ajutorul său; prinț care a dat o nouă viață Urukului, aducînd ape fertilisătoare locuitorilor săi (18), care a ridicat virful templului Eanna (19), care a dus la cel mai înalt grad luxul în onoarea lui Anu și Ninnon (20), ocrotitorul țării, care a adunat pe locuitorii împrăstiați ai Nisinului (21), care a îmbogățit Egalmah (22), apărătorul capitalei (23), fratele zeului Zamama (24), care a întemeiat tare reședința (seculul domnesc) a lui Kiș, a îmbrăcat cu strălucire templul lui Meteursag (25), a înpodobit (26) marele sanctuar al lui Nini (27) preotul templului Harsag Kalama (28), groapa vrășmașului (29), care face ca ajutorul său să-și ajungă scopul dorit; care a mărit orașul Kulha (30), a dezvoltat toate lucrurile în templul Sitlam (31), taurul neînblînzit, care răstoarnă vrăjmașii, prea iubitul zeului Tutu (32), care

(6) Winkler zice: Principele.

(7) Winkler ne spune că Nippur este orașul cultului lui Bel Duranki, turnul cu scări, iar Ekur, templul de la Nippur.

(8) Centru cultului lui Marduk și Ea; înainte de a fi dus la Babilon, de Bel, zeul suprem, se afla la Eridu (Scheil; confr. Winkler p. 8 nota 2-a).

(9) Templul de la Eridu, Winkler l'numește Eapsu, casa Oceanului.

(10) Templul cel mare al lui Marduk din Babilon.

(11) Winkler zice Gisp-shir-gal și spune că e templul din orașul Ur.

(12) Rezidi, căci orașul e mai vechiu (Scheil).

(13) În textul asirian Aa; Winkler traduce Malkat! soția zeului Soarele.

(14) Scheil zice în loc de care mări „arhitectul”.

(15) Templul soarelui la Sippar, orașul cultului lui Șamaș în Babilonia de nord (Vezi Scheil p. 16 nota 4; și Winkler p. 8 nota 7).

(16) Apud Scheil se zice: războinicul răzbunător, fiindcă, după cum spune el, Hammurabi a gonit dinastia elamită de la Larsa.

(17) Larsa, orașul Șamașului în Babilonia de sud.

(18) Se pare dar că derivarea apelor datează din cea mai adîncă anticitate.

(19) Templu Istar (Nana) de la Ūruc unde Eanna era adorată cu tatăl și cu Anu, soțul său.

(20) Apud Winkler: Anu și Nanna.

(21) Apud Scheil Nisin.

(22) Numele templului lui Isin (Scheil și Winkler).

(23) Scheil: patentat regal al capitalei.

(24) Zeul și templul de la Kish după Winkler, iar după Scheil numai zeu.

(25) Emeteursag după Winkler. Templu de la Kish.

(26) Apud Scheil în loc de a înpodobit se zice decoratorul.

(27) Apud Winkler Nanna.

(28) Oraș vecin lui Kiș, care a dat numele său templului.

(29) Scheil traduce: bulevardul (unde se sdrobește) vrăjmașul.

(30) În textul asirian Tigabaki.

(31) Scheil zice templu din Kutha închinat lui Nergal.

(32) O formă a lui Marduk (Scheil și Winkler).

(2) În traducerea inscripțiunei nu m'am ferit de termenii moderni, precum am făcut cînd am tradus textul legilor.

(3) Winkler zice cînd Anu, iar nu El (Ilu, cum e în text).

(4) Scheil traduce Samas cu soarele.

(5) Capetele negre Scheil pune în paranteză: oamenii.

iubește pe Barziba ⁽³³⁾, augustul, neostenitul pentru Ezida ⁽³⁴⁾, dumnezeiasca capitală, învățatul, înțeleptul, care a întins plantațiunile Dilbatului ⁽³⁵⁾, care a grămădit grâne pentru zeul Ip ⁽³⁶⁾, puternicul, stăpânul insemnelor, sceptru și tiara, cu care l'a investit, pe care l' iubește Mama ⁽³⁷⁾, care a stabilit regulele Kesului, care înmulți sfintele mâncări ale lui Nintu ⁽³⁸⁾, cumintele, deservșitul, care s'a îngrijit de pășuni și adăpători în Sipurla și în Girsu, care procură ofrande mărețe pentru «templul celor cinci zeci» ⁽³⁹⁾, care prinde pe vrăjmași, favoritul lui Telitim ⁽⁴⁰⁾, care împlinește oraculele orașului Hallabi, care înveselește inima lui Anunit ⁽⁴¹⁾, prinț august a cărui rugă o ascultă Adad ⁽⁴²⁾, care mulțumește inima zeului Adad, rășboinicul în Bit Kar Kara ⁽⁴³⁾, care a așezat cu bună rânduială podoabele în Eudgalgal ⁽⁴⁴⁾ Rege care a dat viața orașului Adub, preotul templului Emah ⁽⁴⁵⁾, prinț regal al capitalei, luptător nebiruit care dă viața orașului Maskansabri, care a procurat înbelșugare templului Sillan ⁽⁴⁶⁾, înțeleptul, făptuitorul ⁽⁴⁷⁾, care a forțat viesuina bandiților ⁽⁴⁸⁾, care a salvat pe locuitorii de la Malca în nenorocire ⁽⁴⁹⁾, a întemeiat în înbelșugare locuințele lor, care a dăruit lui Ea și Damgalnunne ⁽⁵⁰⁾, ofrande pure fiindcă ei au mărit împărăția lui pentru vecie, prinț regal al capitalei, care a supus teritoriul canalului Udkibnunna ⁽⁵¹⁾ dominațiunei lui Dagan creatorul său ⁽⁵²⁾, care a cruțat ⁽⁵³⁾ pe locuitorii de la Mera și Tutul ⁽⁵⁴⁾, alesul, augustul ⁽⁵⁵⁾, care a făcut să strălucească fața lui Niuri, care pune bucate sacre înaintea lui Ninazu, care a îndestulat ⁽⁵⁶⁾ pe supuși săi în lipsă, care a asigurat în pace averile lor în Babilon, păstorul oamenilor ⁽⁵⁷⁾, ale cărui fapte sunt plăcute lui Anunit, care a instalat pe Anunit în Eulmas, bulevardul al lui Agane, cea cu răsplatii frumoase ⁽⁵⁸⁾,

(33) Forsippa după Winkler, care avea cultul lui Nebos în templul Esida; după Scheil templul lui Nabu la Barziba.

(34) Vezi nota precedentă.

(35) Oraș din Babilonia de mează noapte cu cultul Urash și soția lui Mama, formă a lui Ninib (Winkler p. 9 nota 9).

(36) Winkler l' numește Urash; iar Scheil spune că erea zeul Dilbatului; o formă a lui Ninip.

(37) Vezi nota anteprecedentă.

(38) Zeița Kesului.

(39) Templu de la Sipurla (Scheil); templu lui Ninghirsu în Lagasth (Winkler p. 9, nota 11).

(40) Numele zeului Ninu.

(41) Se presupune al lui Anunit de la Hallab Hammurabi fusese îndemnat să ia oare care măsuri (să facă război), și el reușise în război. Winkler p. 9, nota 12.

(42) Zeul de la Im, adică Bit Karkara (Scheil p. 19 nota 4).

(43) Templu de la Bit Karkara (ibidem nota 5).

(44) Templu orașului Adab (ibidem nota 6).

(45) Idem, idem Ibidem.

(46) Templu lui Nergal în orașul Maskansabri.

(47) Scheil zice: conducătorul (le regisseur).

(48) Scheil: care a lovit pe toți refractarii.

(49) Orașul fusese amenințat de bande, și Hammurabi reconstruise zidurile sale (Scheil și Winkler).

(50) Păreche zeiască a Eriduului (Scheil).

(51) Așa traduce Winkler, care pune în parentesă (Euphrat?) cu semnul întrebării, ceea ce înseamnă că el se îndoiește că Udkibnunna ar fi Euftrat. Din contra Scheil traduce: care a făcut dese locuințele pe Euftrat.

(52) În Scheil: Care a oprit privire lui Dagan creatorul său.

(53) Apud Scheil: Care a retribuit.

(54) Două orașe.

(55) Apud Winkler: Înalțatul Principe.

(56) Apud Winkler: Îngrijit.

(57) Apud Winkler: supușilor.

(58) Apud Winkler: în Eulmas, suburbia Aganei (răsplatii frumoase lipsește).

care face cunoscut dreptul; dirige legea ⁽⁵⁹⁾, care a rectificat cursul Tigrului ⁽⁶⁰⁾, care a readus pe bunul său zeu protector în Assur ⁽⁶¹⁾, care a făcut să strălucească splendoarea ⁽⁶²⁾, rege care a glorificat numele lui Ninni în Ninna, în templul lui Edupdup ⁽⁶³⁾, Augustul, rugătorul marilor zei, coborătorul din Sumula ilu, fiu primogenit al lui Sin mubalit, odraslă veșnic regească, rege puternic, Soarele Babilonului, care aruncă lumină pe teritoriul Sumer și Acad, rege ascultat de cele patru regiuni, favoritul lui Ninni, eu însumi. Când Marduk mi-a dat solia să guvernez oamenii, pentru a cârmui universul, și a l' învăța; am înfințat atunci dreptate și dreptate în lume și am făcut fericirea oamenilor.

I. TANOVICANU

JURISPRUDENȚĂ ROMÂNĂ

TRIBUNALUL JUDEȚULUI NEAMȚ

Audiența de la 9 Decembrie 1903

Președenția D-lui C. ALEVRA, Președinte

Marghioala V. Rusu cu Ion Nicolae

Sentința No. 366

Prescripție. — Facultatea de a accepta sau de a lepăda o succesiune. — Efectele prescripției acestei facultăți. — Caracterul acestei prescripțiuni. — (Art. 700 Cod civ.).

1. Prescripția facultății de a accepta, sau de a lepăda o succesiune, are drept efect de a ridica moștenitorului calitatea sa de erede, și de al considera ca și cum n'ar fi avut nici o dată dreptul la moștenire.

2. Caracterul prescripției prevăzută de art. 700 Cod. civ. este de a fi o prescripție extintivă, iar nu acquisitivă.

S'a ascultat d-nii avocați: V. Crupenscki din partea apelantei Marghioala V. Rusu, și Nicu I. Ioaniu din partea intimatului Ion Niculae Cosma.

Tribunalul.

Având în vedere apelul făcut de Marghioala V. Rusu, prin petiția înreg. la No. 9454/903, contra cărței de judecată No. 517/903, a d-lui Jude ocol Piatra;

Având în vedere că din instrucția urmată în cauză, cât și din interogatoriul luat atât reclamantei cât și pârâtului, se constată în fapt următoarele: în comuna Budești-Ghica a trăit Ion Petrea Cobuz, fiind împrietărit în 1864 cu 10 prăjinii loc, trecut în tabela lit. A la No. 49; că pe urma lui au rămas doi copii: Ancuța I. Cobuz, care a luat toată moștenirea, și Marghioala V. Rusu, reclamanta de astăzi;

Considerând că Marghioala V. Rusu revendică quantumul de 10 prăjinii pământ ce face parte din moștenirea ce a rămas pe urma defunctului său tată Ion Cobuz;

Considerând că, într-o acțiune în revendicare, reclamantul trebuie să dovedească că este proprietar, și că

(59) Care ține aservită slujitorimea (quient asservie la vaille).

(60) Omis de Winkler.

(61) Prima mențiune a acestui oraș, care a devenit leagănul Asiriei (Scheil).

(62) Winkler omite aceste cuvinte. Scheil se întreabă dacă nu se poate traduce și cu: cine a zdrobit pe inamic.

(63) Winkler traduce: care a lăsat să locuiască numele lui Istar în Ninive, în Emishamish.

această dovadă se face numai prin titluri sau prescripție;

Considerând că prin titlu se înțelege faptul juridic care transferă proprietatea, dacă autorul ar fi proprietar; Considerând că titlu în virtutea căreia Marghioala V. Rusu revendică acest pământ, este calitatea sa de moștenitoare cu sezină a lui de cujus;

Având în vedere că pârâțul invoacă: a) prescripția extinctivă din art. 700 Cod. civil, de oare ce decujus este mort mai bine de 30 ani, după cum se constată din actul de moarte atașat la dosar; și b) prescripția acquisitivă din art. 1895 Cod. civ.;

Considerând că art. 700 Cod. civ. prescrie că facultatea de a accepta sau de a lepăda o succesiune, se prescrie prin același timp ce se cere pentru prescripția cea mai lungă a drepturilor imobiliare, adică prin 30 ani;

Considerând că chestia de a ști care sunt efectele art. 700 Cod. civil când acești 30 ani s'au strecurat, a dat naștere în școala franceză la una din cele mai celebre controverse;

Considerând că în ultimii ani, atât doctrina cât și jurisprudența s'au desfășurat succesiv de toate părerile emise în școală, pentru a se fixa într'un mod definitiv în sensul că: dreptul la moștenire se prescrie prin curgere de 30 ani (*Laurent*, IX, No. 481 și urm.; *Planiol*, III, No. 1974, p. 580; *D. Alexandresco*, III, pag. 353);

Considerând că, ast-fel fiind prescripția din art. 700 Cod. civil are drept efect de a ridica moștenitorului calitatea sa de erede, și de a-l considera ca și cum n'ar fi avut nici o dată dreptul la moștenire;

Considerând că această prescripție, este o prescripție extinctivă iar nu acquisitivă, căci vorbind de o facultate care se prescrie, nu se poate concepe că s'ar putea câștiga prin prescripție (*Laurent*, IX, pag. 551);

Considerând că, în specie, atât din desbaterile urmate la prima instanță cât și în fața tribunalului, se constată că Marghioala V. Rusu a lăsat mai mult de 30 ani fără a accepta sau lepăda moștenirea lui de cujus, pe care o revendică astăzi, în cât a pierdut calitatea de moștenitoare, și deci îi lipsește titlul în virtutea căruia revendică;

Pentru aceste motive, redactate de d-l jude supleant Cincinat Pavelescu, și fără a mai discuta și cel-alt punct, tribunalul, respinge apelul făcut de Marghioala V. Rusu, . . . etc.

(ss) C. Alevara, C. Pavelescu.

p. Grefier (s) N. B. Ionescu

Adnotațiune. — Chestia de a ști care este sensul art. 700 Cod. civ. (789 Cod. civ. fr.) a dat naștere, în școala franceză, la una din discuțiile cele mai celebre.

În adevăr, legea spune că după trecere de 30 ani, moștenitorul pierde «facultatea de a accepta sau de a lepăda succesiunea». Dar atunci care este situația lui față de moștenire? Este el investit de succesiune, sau este exclus?

Nu mai puțin de 7 sisteme diferite s'au emis în această privință.

1. După expirarea a 30 ani, moștenitorul pierde dreptul de a invoca contra terților calitatea sa de moștenitor; pierde de asemenea facultatea de a repudia;

În consecință, el nu poate urmări detentorii bunurilor moștenirii, însă rămâne supus obligațiilor lui de cujus atât timp cât nici ele nu sunt prescrise; cu alte cuvinte, moștenitorul are

toate inconvenientele calității de moștenitor, fără a avea avantajele ⁽¹⁾.

2. După expirarea a 30 ani, moștenitorul cel întâi chemat la moștenire rămâne succesor; însă el este nevoit, de o parte, să suporte toate sarcinile succesiunii ce nu sunt încă prescrise, de altă parte, poate urmări pe debitorii moștenirii. Însă el pierde dreptul la orî ce acțiune de partaj contra comoștenitorilor de același grad, care au acceptat succesiunea, cum și acțiunea în petiție de ereditate contra succesorilor de un grad inferior, care acceptase deja moștenirea ⁽²⁾.

3. Art. 700 Cod. civ. nu 'i aplicabil de cât acelor moștenitori care fiind urmăriți de debitori, păstrează tăcerea. Cu alte cuvinte, după trecerea de 30 ani, ei sunt considerați ca moștenitori puri și simpli, tăcerea lor fiind interpretată în favoarea creditorilor ⁽³⁾.

4. După trecerea de 30 ani, facultatea de a repudia este prescrisă. În ceia ce privește facultatea de a accepta, ea se prescrie de asemenea însă numai în singurul caz prevăzut de art. 701 Cod. civ. (790 C. civ. fr.) ⁽⁴⁾.

Căți-va partisanii acestui sistem recunosc în acest caz moștenitorilor dreptul de a accepta moștenirea după trecerea a 30 ani, însă sub beneficiu de inventar ⁽⁵⁾.

5. După trecerea a 30 ani, moștenitorul sesinar este considerat ca moștenitor; în ceia ce privește moștenitorii care au nevoie de trimetere în posesiunea ei au pierdut facultatea de a o accepta ⁽⁶⁾.

6. După 30 ani moștenitorii care nici n'au acceptat moștenirea nici n'au repudiat-o, sunt considerați ca moștenitori pur și simpli ⁽⁷⁾.

7. Unii spun că sub regimul Codului civil ca și sub vechiul drept francez, succesorul conservă încă după trecerea a 30 ani facultatea de a accepta moștenirea chiar de și au renunțat, dacă însă în acest interval succesiunea n'a fost prescrisă de un altul. Cu alte cuvinte, moștenitorul care

⁽¹⁾ Delvincourt, vol. II, pag. 31, nota 6; Delaporte, *Pand. Franç.*, vol. III, pag. 170; Coulon, *Dial.*, vol. I, pag. 5; Fuzier-Herman, vol. II, pag. 90.

⁽²⁾ Aubry et Rau, vol. VI, pag. 372, § 610, nota 6 și 374, § 610; Fuzier Herman, vol. II, pag. 90.

⁽³⁾ Vazeille, sur l'art. 789, nota 1.

⁽⁴⁾ Demante, vol. III, No. 110 bis; Marcadé, sur l'art. 789, No. 2; Chabot, sur l'art. 789, obs. 1; Poujol, sur l'art. 789; Belost-Jolimont, sur Chabot art. 789, obs. 1.

⁽⁵⁾ Chabot, loc citat; Poujol loc citat; Vazeille, vol. I, sur l'art. 789 No. 1. — *Contră*: Laurent, vol. IX, No. 494; Demolombe, vol. XIV, No. 317; Du Caurroy, Bonnier et Roustain, vol. II, No. 596.

⁽⁶⁾ Ballot, *Rev. Prat.*, vol. V, anul 1848, pag. 448; Taulier, vol. III, pag. 248; Baudry-Lacantenerie, vol. II, No. 188.

⁽⁷⁾ Bordeaux, 26 Ianuar. 1827 (*D. Rep. v^o Succession*, No. 591); trib. Seine, 16 Iunie, 1846 (*S. 48. 2 257*, ad notam); Sic. Du Corroy, Bonnier et Raustain, vol. II, No. 593 și 594; Demolombe, vol. XIV, No. 315; Massé et Vergé, sur Zahariae, p. 301, § 377, nota 4.

a lăsat să treacă 30 ani fără să accepte sau să repudieze, poate încă să o primească atât timp cât un altul nu a căpătat proprietatea prin prescripție ⁽⁸⁾.

Însă, în ultimul timp, atât doctrina cât și jurisprudența s'au îndepărtat de la cele 7 sisteme mai sus enunțate, și au declarat că: dreptul ereditar se prescrie prin curgerea de 30 ani ⁽⁹⁾.

În adevăr, legea spune că «facultatea de a accepta sau de a lepăda o succesiune» se stinge prin 30 ani; ori, în ce constă acest drept ereditar? De sigur în facultatea de accepta sau de a repudia.

În cât, după trecerea a 30 ani, moștenitorul trebuie considerat ca și cum n'ar fi avut nici o dată drept la moștenire, partea sa de succesiune, crescând părțile comoștenitorilor, sau este dată succesorilor subsequenti.

Această interpretare dată art. 700 Cod civ., este de acord și cu legea. În adevăr, moștenitorul este sesizat de proprietatea și de posesiunea moștenirii; însă, ca să fie considerat definitiv ca moștenitor, trebuie să o accepte, căci nimenea nu poate fi moștenitor dacă nu o voește (art. 686 C. civ.).

Dacă o acceptază, el este considerat ca proprietar și posesor din momentul deschiderii succesiunii, adică de la moartea lui de cujus (art. 688 C. civ.); el poate de asemenea să renunțe, și în asemenea cas, el este considerat ca și cum n'ar fi fost nici o dată erede (art. 696 C. civ.).

De asemenea se poate foarte bine ca el să nu facă nimica, să stea în inacțiune. O asemenea stare de lucruri poate ea dura la infinit? De sigur că nu față de art. 700 Cod civ. ⁽¹⁰⁾.

Prescripția prevăzută în art. 700 Cod civ. este o prescripție extinctivă iar nu acquisitivă, de oare ce legea vorbind de o facultate, nu se poate concepe că ea se câștigă prin prescripție ⁽¹¹⁾.

Tocmai pentru că nu s'a cunoscut acest principiu și s'a admis o prescripție aquisitivă contra moștenitorului, care timp de 30 ani nu s'a pronunțat, jurisprudența a fost nevoită să creeze o pretinsă ficțiune legală în virtutea căreia posesiunea comoștenitorilor să fie presupusă că datează din ziua chiar a deschiderii succesiunii.

Prescripția prevăzută de art. 700 C. civ. poate să fie întreruptă sau suspendată pentru aceleași cauze ca și prescripțiile ordinare ⁽¹²⁾.

Ca aplicare a acestui principiu, s'a admis că prescripția este suspendată în timpul duratei unui usufruct constituit de decujus în profitul unui terțiu și coprinzând toate bunurile ereditare, mai ales când moștenitorul n'a fost somat ca să se pronunțe ⁽¹³⁾.

Așa fiind hotărîrea tribunalului care rezolvă acest punct de drept, este juridică, și de acord atât cu doctrina și jurisprudența franceză, cât și cu jurisprudența română ⁽¹⁴⁾.

P.-Neamț, 10 Febr. 1903.

N. I. Ioaniu
Advocat

TRIBUNALUL JUDEȚULUI ILFOV, Secția I

Audiența de la 16 Ianuarie 1904

Președenția D-lui P. ATHANASOVICI, Judecător

I. A. Bercovici și Z. Dumitrescu, dați judecătoarei pentru delictul de șantagi în dauna d-lui N. Basilescu

Sentința corecțională No. 61

Santagiū —Elementele acestui delict.—(Articolul 334, alin. 3, din Codul penal).

Pentru ca să existe delictul de șantagiū, prevăzut și pedepsit de art. 334, alin. 3, din codul penal, se cere ca elemente constitutive: 1) Existența unei amenințări scrise sau verbale de a face revelațiuni sau imputări difamatorii; 2) Urmărirea, prin acest mijloc, a unui câștig ilicit; și 3) Reaua credință a delicventului.

Ast-fel, faptul că o persoană, ducând o plângere la parchet contra unei alte persoane și reclamând un drept al său, arată din întâmplare unui al treilea plângerea sa și suspendă depunerea ei, după povăța celui reclamat ca să se aranjeze afacerea, nu poate constitui cătu-și de puțin amenințările cerute de legea penală, amenințări care presupun o constrângere morală care să apese asupra voinței victimei și pe care agentul o urmărește cu ori ce chip și prin diferite mijloace pentru ajungerea scopului, un asemenea fapt neputând fi de cât rezultatul hasardului.

De asemenea, delictul de șantagiū, fiind un furt adus în proprietatea altuia prin mijlocul amenințării, presupune un câștig ilegitim urmărit de agent. Când însă agentul urmărește dobîndirea unei sume ce i aparține, ori care ar fi mijloacele de care usează, nu comite un șantagiū căci scopul urmărit de dînsul este legitim, ast-fel că dînsul nu este de rea credință, care este unul din elementele constitutive ale delictului de șantagiū.

S'au ascultat: d-l procuror E. Oeconomu, reclamantul N. Basilescu, și d-l avocat G. Mandy din partea inculpaților I. A. Bercovici și Z. Dumitrescu.

⁽¹³⁾ Dalloz Rep. Succesion, No. 593.

⁽¹⁴⁾ Tribunalul Ialomitza. (Dreptul No 33,86); Curtea de apel București (Dreptul No 65,86).

⁽⁸⁾ Rigault. Revue de dr. franç. et étr. 3-a série, vol. I, pag. 1008; Domat, livre I, tit. III, sect. IV, § 4; Merlin, Rep. v^o Succesion, sect. I, § 5; Maleville, sur l'art. 789.

⁽⁹⁾ Laurent, vol. IX, No. 481; Alexandresco. Dr. civ., vol. III, pag. 353; M. Ploniot, vol. III, p. 580; Duranton, vol. VI, No. 448; Malpel, No. 336.

⁽¹⁰⁾ Laurent, vol. IX, p. 551, No. 481.

⁽¹¹⁾ Laurent, vol. IV, No. 481; Aubry et Rau, vol. VI, pag. 374, § 610, nota 8.

⁽¹²⁾ Laurent, IX, No. 495; Demolombe, XIV, No. 58.

Tribunalul.

Având în vedere faptul pentru care inculpații Z. Dumitrescu și I. Bercovici sunt dați judecăței, fapt prevăzut și pedepsit de 334 al. II Cod penal:

Având în vedere actele aflate la dosar, rechiz torul d-lui prim-procuror No. 12140, din 30 Aprilie, 1903, ordonanța de urmărire No. 21/903 a d-lui judecător de instrucție cab. III, precum și instrucțiunea orală, urmată în cauză, din care rezultă următoarele:

Reclamantul de azi d-l Basilescu înființând o societate pe acțiuni numită «Bucureștii Noi», interesează la această societate diferite persoane, între cari și pe inculpații de azi, societate care în timp de doi ani a dat dividende, iar în urmă, din diferite împrejurări *ne mai putând da dividende, de și în bilanțele încheiate în fiecare an se arată excedente*, determină pe unii din acționarii săi, nemulțumiți de aceasta, cari avea și credință că societatea nu se administrează conform statutelor sale, să facă proces reclamantului, dând însărcinare unuia dintr'ensii anume Z. Dumitrescu, a'î reprezenta în acest proces, proces a cărui soluțiune întârziind, face pe inculpații de azi, ca tot în numele acționarilor nemulțumiți, să formuleze o plângere către parchet, plângere ce urma să fie publicată și prin jurnale, și prin care se aduce reclamantului Basilescu 8 capete de învinuire: 1) *Dare de dividende fictive*; 2) *simulare de adunări generale*; *specularea banilor societății în mod ilicit...* etc.;

Inculpații Dumitrescu și Bercovici cari veneau spre parchet cu plângerea sus menționată, precum și cu copii după această plângere, întâlnesc, din întâmplare pe drum, pe un oare-care Mihail Dragomirescu, din a cărui depozițiune ar rezulta că unul dintre inculpați i-a arătat această plângere, cerându-i, tot-de-odată a comunica d-lui Basilescu, că dânsii ar renunța la această plângere precum și cei-l'alți acționari nemulțumiți, dacă d-l Basilescu le ar plăti integral acțiunile precum și dacă ar restitui banii lui Bercovici pentru un loc pe care acesta l'a cumpărat de la reclamant și cu care se găsea în proces; Mihail Dragomirescu primind propunerea, comunică aceasta d-lui Basilescu, și în urma refuzului său, comunică rezultatul inculpaților pe când dânsul se găsea la cafeneaua Bristol, în ziua de 10 Martie 1903 în urma căror aceștia depun plângerea lor către parchet publicând'o și prin jurnale, plângere ce determină pe reclamant a cere darea în judecată a inculpaților Bercovici și Dumitrescu pentru calomnie și santagiū, cerere care fiind cercetată de către d. jude de instrucție, se emite ordonanța No. 21/903 contra inculpaților, pentru delictul de șantaj prevăzut și pedepsit de art. 334, al. 3 C. pen.;

Având în vedere că, în afară de declarațiunile inculpaților, cari tăgăduesc nu faptul întâlnirilor lor cu martorul M. Dragomirescu, precum și acela că în momentul primei lor întâlniri cu acest martor, duceau parchetului plângerea formulată contra reclamantului Basilescu, plângere susținută înaintea judelei instructor și chiar azi înaintea Tribunalului, singurele dovezi aduse pentru stabilirea faptului de șantaj, imputat inculpaților, sunt numai declarațiunile martorului M. Dragomirescu, care arată că inculpații i-au propus a arăta reclamantului hotărîrea lor de a prezenta plângerea parchetului; orî, aceste declarațiuni care trebuiesc primite de Tribunal cu oare-care rezervă prin aceea că ele sunt făcute de o persoană care, cu ocaziunea serviciului în care se găsea la d. Basilescu, a fost reclamată de acesta din urmă pentru faptul sustragerii unei sume de peste 25000 lei, și condamnată la un an și jumătate închisoare corecțională, pedeapsă ridicată în urmă în opozițiune, prin sentința No. 2402 a Tribunalului secția III, pentru unul din motivele că însuși reclamantul d-l Basilescu n'a mai stăruit în plângerea sa, fac deplină convingere a Tribunalului că sunt lipsite de orî-ce sinceritate, martorul contra-

cându-se în depozițiunile sale făcute la instrucție și înaintea Tribunalului. În adevăr, acest martor arată înaintea d-lui jude instructor că pe când se găsea la cafeneaua Bristol, inculpații au venit cerându'î rezultatul comunicării pretențiunilor lor reclamantului Basilescu; cu acea ocaziune dânsul le-a arătat că încă nu a făcut comunicarea d-lui Basilescu, întrebându-i, din nou, cari le sunt pretețiunile, iar înaintea Tribunalului, el arată, că întâlnirea de la cafeneaua Bristol fusese fixată de dânsul și cei doi inculpați, cu ocaziunea primei întâlniri, la trei zile de la această întâlnire și cu această ocaziune, dânsul i-a întâmpinat cu cuvintele că să lase excocheriile și șantajul că reclamantul nu voste a primi propunerile lor; apoi același martor arată, la instrucțiune, că inculpații au cerut pe lângă plată integrală a acțiunilor, plata locului cumpărat de inculpatul Bercovici și un beneficiu, iar înaintea tribunalului dânsul arată că a fost vorba numai de plata integrală a acțiunilor și a terenurilor; că dar, faptul imputat inculpaților nu se poate stabili prin declarațiunea martorului Dragomirescu; iar în declarațiunile martorului Tașcă, care arată că cu ocaziunea unui proces ce Z. Dumitrescu făcuse lui Basilescu la judele ocol. I, inculpatul Z. Dumitrescu i-ar fi arătat că renunță la acel proces dacă Basilescu îl despăgubește, tribunalul departe de a vedea amenințările cari constituiesc delictul de șantaj, găsește că ele nu puteau fi de cât dorințele, ce fie care inculpat exprima, pentru curmarea procesului său, intru cât d-l Tașcă era ca avocat al părții adverse inculpatului Z. Dumitrescu, astfel că, inculpații Bercovici și Dumitrescu cată a fi din acest punct de vedere, achitați;

Având în vedere că, presupunând că faptul s'ar fi întâmplat ast-fel cum îl arată martorul M. Dragomirescu înaintea tribunalului, cu toate cele mai sus arătate, rămâne încă a se examina dacă faptul comis de inculpați poate constitui delictul de șantaj;

Având în vedere că pentru a exista delictul de șantaj prevăzut și pedepsit de art. 334 al. III. C. p.; se cere ca elemente constitutive ale acestui delict: 1) Existența unei amenințări scrise, sau verbale, de a face revelațiuni sau imputațiuni difamatorii; 2) Un câștig ilicit, urmărit prin acest mijloc; 3) Reaua credință din partea delinquentului;

Având în vedere, că în speță, faptul că inculpații Bercovici și Dumitrescu duceau o plângere Parchetului, plângere formulată în contra reclamantului d-l Basilescu, iar o întâmplare făcând ca dânsii să fie întâlniți de martorul M. Dragomirescu, care a comunicat această deciziune a inculpaților reclamantului d-l Basilescu, suspendând prin aceasta, pentru scurt timp, cursul acestei afaceri, nu poate constitui, câtuși de puțin, amenințările cerute de legea penală, amenințări care presupun o constrângere morală, care să apere asupra voinței victimei, și pe care agentul o urmărește cu orî ce chip, și prin diferite mijloace, pentru ajungerea scopului, ne putând fi ast-fel rezultatul hasardului; că și mai mult delictul de șantagiū, fiind un furt adus în proprietatea altuia, prin mijlocul amenințării, presupun un câștig ilegal, urmărit de agent, orî în cauză nu poate fi vorba de șantagiū prin faptul că inculpații urmăresc dobîndirea unor sume ce le aparțineau, și în acest caz, orî-ce creditor poate usa de orî-ce mijloc pentru a reintra în bunurile sale, bunuri care în credința inculpaților fără drept erau deținute numai de reclamantul de azi, iar nu de societate (a vedea plângerea lor către Parchet), mai cu seamă cum e în speță și de restituirea banilor de pe terenuri;

Că, ast-fel fiind, neexistând din partea inculpaților amenințările cerute de lege pentru delictul de șantagiū ci scopul urmărit de dânsii fiind legitim, reaua credință constitutivă a acestui delict, care nu este alta de cât rezultatul mijloacelor întrebuintate și a scopului nelegitim urmărit, lipsește cu desăvîrșire în cauză, iar

faptul inculpațiilor rezumându-se din partea lor la redobândirea unor drepturi, prin întrebuintare de mijloace puțin delicate, dar legale, face ca densii să fie achitați de faptul de șantaj ce azi li se impută;

Pentru aceste motive redactate de d-l judecător Riureanu, tribunalul, în neunire cu concluziunile d-lui procuror, achită pe inculpații I. A. Bercovici și Z. Dumitrescu de faptul ce li se impută și respinge cererea de daune interese făcută de partea civilă, etc.

(ss) P. Athanasovici, V. Riureanu.

p. Grefier (s) P. Mihăescu

TRIBUNALUL JUDEȚULUI IAȘI, Secția I

Audiența din 29 Octombrie 1903

Președenția D-lui M. V I D R A Ș C U, Prim Președinte

Leizer Herș Glansberg cu Administrația financiară Iași

Sentința civilă No. 388

Legea proprietarilor din 30 Martie 1903. — Urmărirea lefii chirieșului. — Art. 22 din citata lege. — Aplicarea acestei dispoziții la creanțele anterioare punerii în aplicare a legii menționate

Leașa chirieșului poate fi urmărită, conform art. 22 din legea asupra drepturilor proprietarilor, în folosul proprietarului imobilului închiriat, chiar în caz când creanța acestui proprietar ar fi luat naștere înaintea punerii în vigoare a legii din 30 Martie 1903, și aceasta pentru motivul că legea citată nu înființează un privilegiu în folosul proprietarului creditor, ci repune, cu a-nume restricții, în comerț, un bun pe care art. 409 din Procedura civilă îl scosese din comerț.

S'au prezentat, din partea apelantului, d-nii avocați I. Voșel și Lascăr Antoniu, iar din partea intimatului, d-l avocat P. Sion.

Tribunalul deliberând:

Asupra apelului intentat de Leizer Herș Glansberg, comerciant, domiciliat în secția IV, Iași, prin care se apelează cartea de judecată No. 828 din 23 August 1903 a judecătoriei ocolului III Iași, dată asupra validării poprirei făcute de Leizer Herș Glansberg, pe salariul lui Alexandru Danilache în mâinele Ministerului de Justiție, Ministerului de Finance, Administrației financiare și grefierului secția II trib. Iași;

Având în vedere că, în fapt, se constată din prezentarea titlurilor înaintea judecătoriei, că Leizer Herș Glansberg e creditorul lui Alexandru Danilache cu creanța isvorâtă din ne plata unei chirii;

Considerând că, în drept, articolul 22 din noua lege a proprietarilor dă dreptul proprietarului de a urmări, pentru plata chiriei, leașa chirieșului, spre deosebire de Procedura civilă, care pune la adăpost pe debitorul chirieș, împedecând urmărirea lefii funcționarului chirieș, chiar și pentru chirie;

Considerând că legiuitorul, prin art. 22 al noiei legi a proprietarilor, nu face de cât să repună în comerț — cu anumite restricții — un bun, ce era scos prin legea Procedurei civile, și nici de cum nu se crează un privilegiu creditorului proprietar, această facultate de a urmări leașa funcționarului chirieș, pentru chirie, ne putând întruni elementele unui privilegiu;

Că, prin urmare, creanța proprietarului, fie ea născută înaintea punerii în vigoare a legii proprietarilor, sau în urmă, în virtutea acelei creanțe se va putea urmări azi leașa debitorului părît Danilache; căci, dreptul de urmărire născut din momentul investirei acestei creanțe cu forma executorie, atunci când e pus în mișcare,

găsește în patrimoniul un bun ce se poate urmări, și îl urmărește, cu toate că acest bun nu se putea urmări mai înainte, când creanța se născuse; când bunul va fi rescos din comerț, fără îndoială că urmărirea nu se va mai putea exercita asupra lui;

Pentru aceste motive, redactate d-l supleant, hotărâște, admite apelul, etc.

(ss) M. Vidrașcu, M. N. Ștefănescu.

p. Grefier (s) N. Olănescu

Observație.—Legea din 30 Martie 1903, asupra drepturilor proprietarilor rezultând din contractele de închiriere sau arendare, se aplică fără nici-o îndoială, în privința dispozițiilor sale de procedură, și la contestațiile dintre proprietari și chirieși care erau pendente în ziua de 1 Aprilie 1903, data punerii în aplicare a acestei legi; pentru-că este necontestat că principiul neretroactivității legilor, înscris în art. 1 din Codul civil, se aplică numai la fondul dreptului, iar nici de cum la legile de procedură și instrucțiune, care cârmuesc chiar faptele anterioare promulgării și publicării lor. În adevăr, nimic nu se opune la principiul neretroactivității de cât un drept anterior câștigat; or, nici o dată părțile nu pot avea un drept câștigat în privința formelor și jurisdicțiilor ce legea a înființat într'un interes public ⁽¹⁾.

Pe baza acestor principii incontestabile, s'a decis cu drept cuvânt că noua lege a proprietarilor, pusă în aplicare la 1 Aprilie 1903, se aplică nu numai la contestațiile dintre proprietari și chirieși introduse după 1 Aprilie 1903, ci și la contestațiile pendente la acea dată; de unde rezultă că apelul declart, în urma punerii în aplicare a acestei legi, este tardiv, dacă este făcut peste termenul de trei zile socotit de la data pronunțării ⁽²⁾.

Ce trebuie să decidem în privința dreptului conferit proprietarului, prin noua lege (art. 22), de a urmări până la o treime lefurile, pensiunile, recompensele naționale, etc. ale chirieșilor. Acest drept al proprietarului există numai pentru creanțele care au luat naștere în urma promulgării legii din 1903, sau și în privința creanțelor născute înaintea punerii în aplicare a acestei legi, atunci când aceste bunuri ale chirieșilor erau neurmăribile, conform art. 409 din Pr. civ.?

Tribunalul din Iași, prin sentința ce publicăm astăzi, aplică, cu drept cuvânt, art. 22 din legea proprietarilor și creanțelor anterioare promulgării acestei legi. În adevăr, acest text nu

⁽¹⁾ Cpr. Cas. rom. *Curierul Judiciar* din 1897, No. 38 și Bulet. s-a 1, 1897, p. 1078. Veđi și t. I, partea I a Coment. noastre, p. 32, 33.

⁽²⁾ Cpr. Trib. Ilfov, *Curierul Judiciar* din 1903, No. 80. Veđi și C. București, *Dreptul* din 1904, No. 6.

crează un privilegiu în favoarea proprietarului, pentru ca să se poată dice că acest privilegiu nu poate să existe de cât în viitor, ci repune în comerț un bun care mai înainte nu se putea urmări. Nu se poate dice că proprietarul, în momentul contractului, nu ar fi avut în vedere acest bun al debitorului său, pentru-că toate bunurile debitorului prezente și viitoare formează gagiul creditorilor săi. Or, leafa chirieșului, care era funcționar public, și care în momentul contractului nu putea fi urmărită, care astăzi este însă urmăribilă, formează un bun viitor al său în toată puterea cuvântului.

Apoi, trebuie să ne reamintim că scopul legii așa disă Grădișteanu n'a fost ca funcționarii să nu și plătească datoriile, și mai cu samă chiria, ci d'a lavi în cămătari, cari speculați pe funcționari și pensionari, scontându-le une ori lefurile și pensiile pe sume derisorii.

Nimic mai bine de cât a împedica ruina funcționarului său pensionarului și de a l'pune oarecum sub tutelă, atunci când se dovedește că el nu se poate cârmui singur; nimic mai rău însă de cât de a i tăia ori-ce credit și de a scoate din comerț singura avere ce el o posedă. Funcționarul care se muta cu șatra la fie care lună, fără a și plăti chiria, înșălând când pe un proprietar, când pe altul, era un adevărat scandal, pe care legiuitorul din 1903 l'a făcut cu drept cuvint să înceteze într-un cât-va. Legea proprietarilor a adus, în această privință, o reformă care era necesară, și a o intinde la contractele din trecut nu însemnează a viola principiul neretroactivității.

Ar fi chiar de dorit ca lefii și pensiile să poată fi urmărite într-o limită oare care, pentru ori ce datorii. Nimic nu este, în adevăr, mai scandalos și mai imoral de cât de a vedea pe unii funcționari, câte odată înalți, stropind cu noroiul cupelelor lor pe bieții creștitori, cari se uită la creanțele lor și nu pot încasa nici un ban, numai pentru că au avut naivitatea și onoarea de a face credit unui om care conduce trebile Statului.

D. Alexandresco

In chestia Doctoratului în drept

Continuăm astăzi cu publicarea unora din scrisorile ce Directorul nostru primește pe fie care zi, în chestia Doctoratului în drept de la Facultatea juridică din Iași.

Credem că pedeapsă mai mare nu poate fi pentru bârftorii și insultătorii de meserie, de cât judecata nepărtinitoare a opiniei publice.

Stimate și ilustre maestre,

Toți oamenii de drept au fost unanim indignați de nesăbuita încercare pusă la cale de un ignorant infumurat prin

ziarul «Dreptul» pentru defăimarea Facultății juridice din Iași, acest focar de lumină, care are în fruntea sa un falnic mărgăritar al științei dreptului, a cărui strălucire a străbătut până dincolo de hotarele țării.

Omida veninoasă, pripășită de ocazie în redacția zisei reviste, a fost turtită precum merită, și nu va mai ridica capul pe viitor.

La această manifestare de indignare ne grăbim a ne asocia cu toții, căci în fața unei fapte sacrilege nu este nici unul din admiratorii D-voastre care să nu fie legat printr-o comună solidaritate.

Omagiile ce vi se aduc dinluc cu acest prilegiu sunt o dovadă vie a stimei și iubirei noastre.

Lumina tot de la Iași ne vine, ori cât s'ar încerca epigonii să i întunece splendoarea.

Operile prețioase care v'au ilustrat numele, pe unii ca aceștia i fac să tremure de invidie și răutate.

«Inde irae».

București, 26 Martie 1904

Cu stimă și admirațiune

T. I. Gănescu
Avocat

INFORMAȚIUNI

Anunțăm cu plăcere că, în numărul viitor, vom începe a publica continuarea studiului interesant asupra «Contului curent», datorit penei d-lui V. Dimittiu, profesor de drept comercial la Universitatea din Iași, studiu a cărui început s'a publicat în anul expirat, și a cărui urmare unii din cititorii noștri îl așteaptă cu o legitimă nerăbdare.

BIBLIOGRAFIE

A apărut în Tipografia ziarului nostru a doua ediție din legea electorală pentru Cameră. Senat și Consiliul comunal, însoțită și de noua lege a Procedurii electorale, cum și Jurisprudența pronunțată de Înalta Curte de casație până în anul 1903 inclusiv. Această lucrare se datorește D-lui G. Bădulescu, Grefier la Înalta Curte de casație, membru în Comitetul de redacție al Curierului Judiciar, și o recomandăm ca cea mai de folos tutulor Primăriilor, Tribunalurilor cum și în special a celor ce se ocupă cu chestiile electorale.

Prețul unui volum este de lei trei. Se va expedia la cerere, contra valoare mandat sau timbre postale, care se vor adresa la Redacția Curierului Judiciar, București.

Toge reglementare

Pentru d-nii ADVOCAȚI și magistrați
Se găsesc de vânzare în calitate superioară
La magazinul de pălării

R U B E N S

28, Calea Victoriei, 28, în fața Poliției Capitalei

Rugăm, în mod stăruitor, pe toți abonații rămași în întârziere cu plata abonamentelor, să trimită plata prin mandat postal adresat numai către Administrația ziarului Curierul Judiciar.